“M’han arrossegat a marxar”

“No em mereixia sortir així del Girona; el comiat ha estat molt amarg”, diu el davanter, lligat a Montilivi fins al 2019 però cedit a Qatar

“Si amb 32 anys et cedeixen, no és perquè vulguin veure si rendeixes, és perquè no compten amb tu”, assumeix

Sandaza entrenant amb l’Al Ahli Foto: AL AHLI.

No dic que seria el puto crack de primera, però amb la motivació i un estat de forma òptim em veia capaç de rendir

M’han caigut llàgrimes pensant en el que s’escapava.
Duré el Girona i els seus aficionats per sempre al cor

Fran Sandaza (Toledo, 30-11-1984) tenia la il·lusió de debutar a la primera divisió espanyola, i amb l’ascens del Girona i dues temporades més de contracte ho veia a tocar. Però el club li va comunicar que no hi tindria lloc, cosa que li va fer mal. Lligat encara per contracte fins al 2019, la solució ha estat una cessió en un equip de Qatar, l’Al-Ahli Doha. Des d’allà, expressa la decepció per com ha hagut de marxar, però també l’orgull per l’estima que ha rebut des de Girona.

Quin és el sentiment que predomina? Se sent dolgut?

Com em sento? No sé què dir-te. Trist, evidentment, per com ha anat tot. Perquè crec que hi havia una comunió important entre el club, l’afició i jo, i tenia moltes ganes de jugar a primera divisió amb el Girona. I la veritat és que m’he sentit una mica malament. Però el futbol és així d’injust. Crec que el meu sentiment cap al Girona no canviarà gens. Continuaré sent del Girona. L’estima que m’ha mostrat la gent i com de bé he estat a l’equip no ho canviarà res. Em vull quedar amb els records positius, que en són molts. Em quedo amb aquest sentiment i també amb la sensació que el rendiment aquí ha estat molt bo.

El club li va dir des del principi que no tenia lloc?

Crec que m’han arrossegat a marxar. Amb dos anys de contracte i posant-me al mercat des del primer dia. Dies després del primer contacte a Montilivi em van dir que no jugaria. Després, em van dir que em volien cedir. Cedir? Jo crec que no me n’he d’anar cedit amb 32 anys. No tinc res a demostrar. No hi estava d’acord, però després s’hi va posar l’Al-Ahli, vaig valorar aquesta possibilitat i la trucada de Joaquín Caparrós em va convèncer.

Aquella primera conversa després de tancar la lliga ja va ser un cop dur?

Sí. Tenint dos anys de contracte, i després del meu passat aquí, em vaig quedar fotut. Va ser un cop baix. I mitja hora després de la reunió, ja sortia a tot arreu. Ho vaig acceptar, vaig passar dies fotut, pensant en què passaria, i al final em van arrossegar a marxar.

Entén que és el club qui el va posar en el mercat?

Sí, sí. És així.

Sempre ha dit que Pablo Machín ha confiat molt en vostè i l'ha fet rendir bé. Li va dir alguna cosa, el tècnic?

No em va dir res, però jo no parlaré mai malament del mister. Jo crec que el club no s'ha portat bé amb mi. Cap al cos tècnic, els companys i l'afició, només tinc paraules d'agraïment. L'únic que crec és que no em mereixia sortir així del Girona. Hi ha gent que la compara amb fa dos anys, que me'n vaig anar al Japó. La diferència és molt gran. Aleshores no tenia contracte. Era agent lliure i em va sortir una possibilitat de solucionar la vida meva i de la meva família. Ara no, ara és una decisió forçada. He lluitat moltíssim per pujar a primera divisió. I 26 gols en dues temporades, perquè també compto aquell de Tenerife encara que això sigui una anècdota, són gols. El tracte que he rebut m'ha dolgut. El comiat ha estat molt amarg. De l'últim club que m'esperava això, i fixa't si he estat en clubs, és del Girona.

És a l'Al-Ahli cedit i li quedarà un altre any de contracte. No s'hi deu veure, a Montilivi?

És força clar que, si ara amb 32 anys et cedeixen, no és perquè vulguin veure si rendeixes. És perquè no compten amb tu.

Parla de la manera de marxar. Esportivament, què en pensa?

Soc el primer crític amb el meu rendiment. Quan ho faig malament i quan ho faig bé. La primera temporada aquí va ser molt bona. En la segona venia d'un any d'inactivitat. I a la primera volta, en què se'm va ajuntar una lesió, li poso un suspens. En la segona volta, vaig marcar vuit gols i crec que són gols decisius per pujar. Si hagués estat la primera volta com la segona, potser podria haver tingut xifres molt bones. Però vaig pagar la inactivitat en la primera volta, en què mentalment no vaig estar bé. A mi ja se'm coneix. He marcat gols en totes les categories. I a primera, amb la motivació i amb l'estat de forma òptim després d'haver jugat tot l'any, crec que hauria pogut donar resultats. No dic que seria el puto crac de primera, perquè la categoria exigeix molt de treball i sort, però crec que m'hi hauria adaptat. Amb tot el que m'ha costat jugar a primera, i després d'haver fet diners al Japó, el que jo volia era complir el somni de debutar a primera.

Potser han pensat que no tenia perfil per ser suplent i jugar pocs minuts?

Si és així, crec que em mereixia una altra sortida. Pot ser perfectament que sigui això, i jo puc agradar a gent i no agradar a altres, però les formes i la sortida que he tingut no m'han agradat.

Parla molt de les formes.

Tant la família, com els amics propers com jo mateix ens hem vist sorpresos per com m'han tractat al final. Cadascú que s'atingui a la seva consciència. Jo la tinc tranquil·la. Per com he tractat el club i per com he donat la cara sempre. Cadascú que jutgi i es miri la seva consciència. M'han fet mal, però gràcies a Déu podré dormir tranquil. Em quedo amb l'estima de la gent. Realment això és el futbol.

En el missatge de comiat deia que espera que els jugadors que vinguin defensin l'escut com vostè. Per què?

Perquè, més que res, m'estimo aquest club. I vull el millor per a aquest club. En el moment que s'ha començat a creure que es podia ser de primera, he tingut la sort de ser-hi i s'hi ha acabat arribant. Ara tampoc vull que vingui gent a fer el seu any sense mirar per l'equip. Hi ha el risc de perdre una mica l'essència del que s'ha tingut. Però són decisions en les quals no puc entrar.

Està pendent dels davanters que vagin arribant?

No, no vull fixar-me en això. Per demostrar si ets de primera o no, has de tenir l'oportunitat. I crec que ho mereixia. Pels gols a segona, per esforç i per haver donat la cara. És una opinió personal; potser hi ha gent que creu el contrari. Jo crec que el contracte m'emparava i el rendiment també.

Com rep els missatges de suport dels aficionats?

Em fa pena no poder contestar tothom. Els estic molt agraït, de tot cor. Duré el Girona i els seus aficionats per sempre al cor, amb molta estima. M'han caigut llàgrimes pensant en el que se m'escapava. M'ha costat molt arribar a dalt, i em quedo amb l'estima de la gent i el fet d'haver pogut tancar la cicatriu del Lugo.

A Qatar, l'exigència serà menor.

És clar que és una lliga menor, un país diferent amb una altra cultura del futbol. Però intentaré donar-ho tot. Sabent anglès i amb el cos tècnic espanyol, l'adaptació serà més ràpida. Intentaré fer-ho bé i marcar gols, i per descomptat seguiré el Girona, que vull que es mantingui a primera.

Es veu tornant al Girona?

No es pot dir mai. Ja es veurà. El que és clar és que m'ha sabut molt greu haver de marxar.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 23-07-2017 Pàgina 6

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1200454-m-han-arrossegat-a-marxar.html